

Bayer Zsolt: A kiélezett állapotú demokrácia

2022 július 15. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

nincs értékelve

Még

Mérték

A mi öregjeink és mi is leszámoltunk már minden Nyugattal kapcsolatos illúzióval

Most egy pillanatra csukják be a szemüket, és képzeljék el, hogy Magyarországon bírótak támadnak meg az utcán vagy az étteremben, mert úgy érzi a „nép”, hogy azok a bírók igazságtalan, de nekik semmiképpen sem tetsz? ítéleteket hoztak.

S ha ezt elképzelték, akkor azt is képzeljék mellé, hogy Magyarországon mindenféle „aktivista szervezetek” nyilvános felhívásokat tesznek közzé, amelyekben pénzt ígérnek (nagyjából százezer forintot) azoknak, akik felhívják ?ket, ha látják valahol azokat a bizonyos bírótak, és jelentik tartózkodási helyüket (éttermet, színházat, mozit, taxit, kocsmát, bármit). Mindezt azért, hogy az aktivisták oda tudjanak sietni, és bántalmazhassák, inzultálják, zaklassák, megszegyenítsék, megalázzák a nyilvános helyen tartózkodó bírót.

És képzeljék el azt is, hogy Magyarországon nevezett bírók lakásait, házait rend?röknek kell védeni, máskülönb a „nép” beláthatatlan és felfoghatatlan cselekményekre ragadtatná magát.

Ha mindezt sikerült elképzelnük, nyilván kitalálták, milyen következményekkel járna mindez. Mármint Magyarországon. Brüsszelben válságstáb jönne létre, elindulna a világ összes cikkelye szerinti eljárás, m?ködésbe lendülne az egész sóhivatal, minden frusztrált, elhülyült EP-képvisel? követelné Magyarország kizárását, felszántását, sóval behintését. És ha ez történne Magyarországon, akkor életükben el?ször (és utoljára) a brüsszeli idiótáknak (vö.: Manfred Weber) még lenne is némi igazuk. De Magyarországon ilyen nincs.

Ilyen az Amerikai Egyesült Államokban van. Olvassák csak:

Megfélemlítés: Amerikában már pénzt fizetnek azért, ha valaki pontosan megmondja, hol vannak a legfels?bb bírók.

A cikk így folytatódik: „Fejpénzt fizet egy liberális washingtoni csoport azoknak, akiknek hiteles információik vannak az amerikai legfels?bb bíróság tagjainak pontos hollétér?l. A Business Insider cikke szerint a csoport kifejezetten azokra a bírókra vadászik, akik úgy döntöttek: érvénytelenítik az évtizedekkel ezel?tt meghozott, úgynevezett Roe kontra Wade döntést, amelynek értelmében mostantól az egyes tagállamok döntenek el, hogy betiltják-e az abortuszt vagy sem. [...] Ennek egyik állomása a már említett csoport, amelyik arra állt rá, hogy gyakorlatilag »levadássza« a legfels?bb bíróság tagjait, és ahol ?k felbukkannak, oda rögtön tüntet?ket küldjön” – írja a Világgazdaság.

Így történt múlt szerdán is, amikor Washingtonban egy kisebb csoport vett zár alá egy éttermet, amelyben Brett Kavanaugh bíró vacsorázott. ? volt az egyik a négyb?l, aki a Roe kontra Wade döntés eltörlése mellett tette le a voksát.

„Washingtoni vendéglátósok és munkások! Ha bárhol meglátjátok Kavanaugh-t, Alitót, Thomast, Gorsuchot, Coney Barrettet vagy Robertset, azonnal írjatok ránk a részletekkel. Igazolt infó esetén rögtön ötven dollárt utalunk, és további kétszázatot, ha még a helyszínen találjuk ?ket harminc perccel az üzenetek küldése után!” – írta a ShutDownDC nev? csoport, amelynek több mint 23 ezer követ?je van a Twitteren.”

Akár át is ugorhatnánk az egészet, mert valóban: kit érdekel, hogy a polgárháború szélén tántorgó, minden méltóságát, tartását veszített, széthulló amerikai társadalom amúgy mit m?vel?

Ken Barbie-vá operáltatja át magát éppen, Barbie meg Kenné, mialatt minden nap tömeggyilkosságot követ el valahol valaki, egy agyhalott nyomorult, akib?l lehetett volna valaki, valaki, aki hasznos, de nem lett, mert oda született, ahova. Valójában ezek a tömeggyilkosok a leghatásosabb, legfontosabb érv az abortusz mellett. Több meg nem is nagyon van. De ez sem a mi problémánk. Ellenben – és ez fontos ám, még ha els?re nem is látszik annyira – ami most ott történik, s ami egyszersmind a mi illúzióvesztésünk fájdalmas, ugyanakkor szükséges és felszabadító id?szaka, szóval mindez alkalmat ad arra, hogy gondolkodjunk kicsit. Gondolkodjunk jöv?r?l, múltról, világról s a teend?kr?l. Gondolkodjunk és olvassunk. Az mindig sokat segít.

Vegyük el? például Émile Faguet francia irodalomtörténész (született 1847. december 17-én, La Roche-sur-Yon, meghalt 1916. június 7., Párizs) A kontárság kultusza cím? m?vét (Franklin Társulat, Budapest, 1919., fordította: dr. Szánthó Gyula), és üssük fel az Egyéb kontárság cím? fejezetnél (101. oldal). A mester egy helyütt Montesquieu-t idézi. (Vajon a ShutDownDC nev? csoport, amely bírótak szeretne inzultálni, hallott már valaha Montesquieu-r?l? És a 23 ezer követ?jük? Nem. És még egy nem.) Szóval Montesquieu: „Az embereket különböz? dolgok irányítják.

Az éghajlat, a vallás, a törvények, a kormányzat alapelvei, a megtörtént dolgok példái, az erkölcsök, a különböző modorok, amelyekből végeredményben kialakul a korszellem. [...] Az erkölcsök képviselik a törvényeket, a különböző modorok pedig az erkölcsöket.” Tudom én, ez így kissé talán bonyolult (amúgy nem az, csak hát manapság a TikTok a befogadás mértékegysége), de versbe szedve talán könnyebben megy: „[...] Így minden ország támasza, talpköve / A tiszta erkölcs, mely ha megvész: / Róma ledől, s rabigába görbed.” Drága Berzsenyink. A niklai remete. ? is tudta.

Hát, hogy is mondjam... A tiszta erkölcs megveszett, a (nyugati) világ megveszett, s így készül „ledőlni”.

De ne intézzük el ilyen egyszerűen, nem lenne méltó hozzánk, hiszen mi az illúzióinkkal számolunk le éppen, akkor adjuk meg a módját, a fenébe is. Úgyhogy nézzük tovább Faguet mester gondolatait! „Nagyon kellemes kormányzat az, ahol egyenlőség uralkodik úgy az egyenlőtlen, mint az egyenlő dolgok közt. Tehát amidőn egy demokratikus államot, melyet a szabadság emészt, szomszomsága emészt, rossz pohárnokok kormányoznak, akik a szabadság borát neki egészen tisztán töltik és itatják egészen a részegségig, ha ekkor a kormányzók nem tanúsítják vele szemben azon szolgálatkészséget, hogy annyi szabadságot adjanak neki, mint amennyit kíván, akkor a nép bevádolja és megbünteti őket, azon ürügy alatt, hogy árulók, akik oligarchiára törekednek... kérkedik az egyenlőséggel s tiszteletben tartja azt az egyenlőséget, amely a hatóságokat a polgárokkal zavarja össze. Lehetséges-e ezután, hogy egy ehhez hasonló államban a szabadság szelleme mindenre ki ne terjedjen?”

Talán nem nehéz felismerni, talán mi itt, Közép-Európában még képesek vagyunk annyi tisztánlátásra, hogy világos legyen: Nyugaton ma „rossz pohárnokok kormányoznak”, akik részegségig itatják szabadsággal a polgáraikat, illetve dehogy szabadsággal – csak a szabadság pótlékával, látszatával, fröccsöntött, m?anyag szabadsággal.

Már Barbie és Ken a fröccsöntött, m?anyag szabadság és az ezzel szükségszerűen együtt járó ízléstelenség legtokéletesebb szimbóluma volt. De most ugrottunk lefele néhány grádicsot pokol felé utunkban.

Ugyanis Kent éppen átoperálják Barbie-vá, Barbie-t meg Kenné.

„[...] Ha majd a szellem napvilága / Ragyog minden ház ablakán: / Akkor mondhatjuk, hogy megálljunk, / Mert itt van már a Kánaán!” Petőfi Sándor írta s hagyta ezt ránk örökül. Tessék mondani, akkor ez már az? Ez lenne a Kánaán?

Faguet mester pedig Arisztotelész egyik fontos gondolatát idézi: „A kiélezett állapotú demokrácia azonos a zsarnoksággal.”

És akkor, most ?szintén: lehetséges-e egyáltalán ennél a mai Nyugatnál kiélezettebb állapotú demokráciában élni? Nem. Nem lehetséges. Akkor viszont itt vannak a következmények. A kiélezett demokrácia zsarnokságában a plebs bírakat üldöz és fenyeget. A rettenetes tömeg megvet minden normalitást. Mindent, ami „nem mai”, nem „modern”. Az iszonytató tömeg végképp eltörli a múltat (már megint). A borzalmas tömeg nem tisztel semmit és senkit. Sőt a tiszteletet egyenesen önkorlátozásnak érzékeli, azt pedig nem t?ri, hiszen részegségig itatták m?anyag szabadsággal.

Az ilyen „demokrácia nem szereti a tiszteletet, félve, hogy ezen érzelem nem csupán ?reá, de másokra is ki fog terjedni. De hát mit kíván magának?

Egyáltalán nem a tiszteletet, hanem a hevületet, a szenvedélyt, a szeretetet, a hódolatot. Mindenki szereti, hogy olyan érzelmekkel viseltessenek iránta, amelyeket önmaga érez.

A tömeg nem tisztel, hanem szeret, felhevül, lelkesedik, fanatizálódik; s még azt sem tiszteli, akit szeret.”

S akkor forduljunk Kanthoz – Faguet is ezt teszi: „Kant, az azon általa felvetett kérdésre: mi az, aminek engedelmességre kell, milyen bennünk lévő kritériumban ismerjük fel azt, aminek engedelmességre kell – azt felelte: annak kell engedelmességre, ami bennünk tiszteletet parancsol, és nem parancsol a tiszteletnél egyebet.”

A Nyugat tömegtársadalmi éppen ezért nem engedelmességre már semminek és senkinek. Hiszen képtelenek a tiszteletre. Nem engedelmességre semminek és senkinek, de mindenkinek parancsolnak és állandóan követelnek. Politikai osztályaik pedig rettegnek ettől a rettenetes tömegtől, és az ezt a tömeget kiszolgáló, minden

valódi értékkel és minden tisztelettel leszámoló tömegmédiától.

És ezt az egész borzalmat, ezt a zsarnokságot becézgetik demokráciának, babusgatják európai értékeknek, miközben szökölve rettegnek a holnaptól, s egy háború árnyékában pont olyanok, mint a Brian életében a Júdeai Nemzeti Front elit öngyilkos alakulata. Szegény Brian, nem is tud mást mondani odafönt a kereszten, miután az öngyilkos alakulat szíven szúrja magát el?tte, minthogy „hülye buzik”. De ez is mindegy. Hiszen perceken belül betiltják majd a Brian életét is, a nevetést is, minden normalitás maradékát, meg a két lábon járást.

Molnár Tamás még 1992-ben írt egy cikket a Crisis Magazine június 1-jei számába, Don't go West Young Man címmel (Ne menj nyugatra, fiam). Ebben a következőket írta:

„Segíthet-e mindebben a Nyugat? Ezeréves történelmük megkeményítette a magyarokat, eléggé realisták tehát ahhoz, hogy kételkedjenek ebben, s?t még abban is, hogy van-e erre ?szinte szándék. Mitterrand egyetlen gondja az, hogy meggyengítse Németországot, a balkáni felfordulásért szembeszök? London felel?ssége, Washingtonnak a közel-keleti olaj miatt f? a feje, Moszkva és Kijev keze pedig ott van az atomfegyverek bevetésének indítógombján. Más szempontból a Nyugat nem mutat érdekl?dést, de nem is mutatott 1500 óta, amikor az Oszmán Birodalom uralma alá hajtotta a térséget. A magyaroknak egyszer?en nincsenek illúzióik, és a nyugati ígéretekkel kapcsolatban akasztófahumorra telített tréfák terjednek az országban. Az id?sebbek nem olyan szkeptikusak: él még bennük a hajdani Párizs, Zürich, Berlin és Róma iránti nosztalgia. A fiatalabbak örömmel veszik, hogy kinyíltak a határok, hogy a nyugati egyetemek és laboratóriumok megannyi ösztöndíjat kínálnak, hanem aztán azzal a hírrel térnek haza, hogy persze, ezek odaát gazdagabbak, de nem jobbak nálunk, kényelmük pedig megrontó és lealacsonyító. Szép lassan kiegyensúlyozott álláspont kezd magának utat törni, az pedig így szól: »Indulj nyugatnak fiam, de ne maradj sokáig!«”

Nos, hol van már 1992? Sehol. S a Nyugat azóta ezerszer rosszabb állapotban van. S a mi öregjeink, továbbá öregg? lett önmagunk is leszámolt minden Nyugattal kapcsolatos illúziójával.

„Akár egy halom hasított fa, / hever egymáson a világ, / szorítja, nyomja, összefogja / egyik dolog a másikat / s így mindenik determinált. / Csak ami nincs, annak van bokra, / csak ami lesz, az a virág, / ami van, széthull darabokra.”

Ez maradt nekünk. Ha ez remény.

Bayer Zsolt - www.magyar nemzet.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájku számítás, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
